

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 4114011357
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4114011357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného I. O. pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného I. O. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. apríla 2015, sp. zn. 2 To 21/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného I. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený I. O. bol rozsudkom Okresného súdu Nitra z 18. februára 2015, sp. zn. 4 Tk 5/2014, uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 15. mája 2014 v čase kolo 22.40 hod. v A. v H. L. X., na trávinatej ploche medzi miestnou panelovou komunikáciou a oplotením rodinného domu č. X, v stave pod vplyvom alkoholu, po slovnej hádke a vzájomnej fyzickej potýčke s A. E. vytiahol z vnútorného vrecka svojho kabáta kuchynský nôž o celkovej dĺžke 314 mm a dĺžke čepele 160 mm a veľkou intenzitou ním bodol A. E. do hrudníka vľavo hore, pričom sa nôž zlomil a jeho koncová časť čepele o dĺžke 96 mm zostala v hrudníkovej dutine poškodeného, následkom čoho A. E. utrpel prenikajúce bodnorené poranenie hrudníka vľavo s poranením vnútornej hrudnej tepny s pneumotoraxom a s nakrvácaním do ľavej pohrudnicovej dutiny, poranenie ľavého horného pľúcneho laloka v oblasti jazykového výbežku s dobou liečenia 7 týždňov.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks kuchynský

nôž s označením „G.“ na rukoväti z plastu čiernej farby a čepeľ kuchynského noža bez označenia výrobcu dĺžky 96 mm.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Na podklade podaného odvolania obvineného a prokurátora rozhodoval Krajský súd v Nitre rozsudkom z 15. apríla 2015, sp. zn. 2 To 21/2015, ktorým podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trest odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to: kuchynský nôž s označením „G.“ na rukoväti z plastu čiernej farby so zlomenou čepeľou.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obvinený I. O. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne Mgr. Barbory Novákovej podal 14. marca 2018 dovolanie proti výroku o treste rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. apríla 2015, sp. zn. 2 To 21/2015, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), písm. h), písm. i) Tr. por.

V rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, obvinený v dovolaní uviedol, že súdom nebol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. a teda, že nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, tak v rámci uvedeného dôvodu obvinený namietal, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pretože súd mal vychádzať z rozmedzia 4 až 10 rokov a nie 6 až 10 rokov.

S poukázaním na dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, tak v tomto zmysle obvinený poukázal na skutočnosť, že spáchanie skutku nikdy nepoprel, k jeho spáchaniu sa priznal a tento aj niekoľko krát úprimne oľutoval, pričom pred okresným súdom uviedol, že sa cíti byť vinným z ublíženia na zdraví, a preto mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pričom obvinený ďalej uviedol, že skutok neplánoval, nechcel a za poškodeným nešiel s úmyslom mu ublížiť.

V rámci dovolania obvinený navrhol, aby dovolací súd v súlade s ustanovením § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) a písm. i) Tr. por. vydal rozsudok, ktorým vysloví porušenie zákona v príslušných zákonných ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera a súčasne zruší rozsudok Krajského súdu v Nitre z 15. apríla 2015, sp. zn. 2 To 21/2015 a vec prikáže odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení (č. 1. 548-550) doručenom na okresný súd dňa 18. apríla 2018 uviedol, že s názorom obvineného sa nestotožňuje, pretože obvinený musí vyhlásiť, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom takéto vyhlásenie zahrňuje nielen „doznanie sa“ k spáchanému skutku, ale aj okolnosti, že tento skutok je právne kvalifikovaný ako určitý trestný čin uvedený v obžalobe. Obvinený na hlavnom pojednávaní dňa 28. januára 2015 po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. uviedol, že je vinný, ale nie z toho trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu. Z uvedeného vyplýva, že obvinený neurobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a z toho dôvodu mu súd správne nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

Ani po prijatí vyhlásenia o nepopretí spáchania skutku, napriek absencii tohto poučenia, nemôže súd prvého stupňa meniť právnu kvalifikáciu určenú v obžalobe. Obvinený totiž vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, nie len samotné jeho vykonanie. Pojem spáchanie je vyjadrením trestnosti činu, ktoré obvinený vo vzťahu ku svojmu konaniu potvrdzuje aj právne odpoveďou na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. f) a písm. g) Tr. por. Pri vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. je formulácia o spáchaní skutku doplnená aj termínom „vina“, obsahovo však ide o tie isté právne účinky.

Z uvedených dôvodov nedošlo u obvineného k porušeniu práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. ani k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku resp. nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Prokurátor sa v rámci svojho vyjadrenia stotožnil aj s argumentáciou odvolacieho súdu v rámci výroku o treste, ktorú považuje za zákonnú a správnu, pričom pri ukladaní trestu sa súd pohyboval v rámci základnej trestnej sadzby. Z uvedeného vyplýva, že obvinenému nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, a preto nemohol byť naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., pričom otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne) existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je otázka skutková, ktorá je vylúčená z preskúvania dovolacieho súdu.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Spis spolu s dovolaním obvineného a vyjadrením krajského prokurátora bol doručený dovolaciemu súdu 5. júna 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním iba všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdu (§ 34 Tr. por.), ktoré právo bolo od zvolenia si obhajcu na plnú moc v celom priebehu trestného konania zachované, ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným (§ 34 ods. 1 Tr. por.), alebo prostredníctvom obhajcu (§ 44 ods. 2 Tr. por.). Tomuto právu obvineného zodpovedá aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), prípadne podľa § 274 ods. 1 Tr. por. rozhodnúť, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú.

Obvinený I. O., ako už bolo vyššie uvedené, v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že nebol súdom poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že zo zápisnice hlavného pojednávania dňa 28. januára 2015 (č. l. 313) po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. obvinený uviedol, že je vinný, ale nie z toho trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom na hlavnom pojednávaní bola prítomná aj jeho obhajkyňa JUDr. Ľubica Bičianová, a preto mu bolo umožnené, aby si v plnom rozsahu uplatňoval svoje práva, navrhoval dôkazy, vyjadroval sa k vykonávaným dôkazom a bolo už na obvinenom a jeho obhajkyňi v akej miere využijú svoje procesné práva. Z uvedeného vyplýva, že obvinený bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., pričom jeho vyhlásenie, že je vinný, ale nie zo skutku uvedeného v obžalobe nemožno považovať za priznanie sa k spáchanému trestnému činu, nakoľko v rámci priznania sa v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. by musel obvinený vyhlásiť, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe a nie iného skutku. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný aj krajský súd správne a v súlade so zákonom rozhodli o vine obvineného a k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu nedošlo, a preto nebol naplnený ani uvedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Obvinený ďalej uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu obvinený namietal, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. S námietkou obvineného nesúhlasil ani krajský prokurátor, ktorého vyjadrenie, ako aj rozhodnutie okresného aj krajského súdu považuje dovolací súd za správne a v súlade so zákonom, pretože krajský súd uložil obvinenému za spáchaný trestný čin ublíženia na zdraví v zmysle § 155 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, a to v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby po zvýšení podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., nakoľko správne a v súlade so zákonom vyhodnotil krajský súd priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 36 písm. m) Tr. zák. s poukázaním na odpis registra trestov obvineného (č. l. 231-232), pričom trest bol obvinenému uložený na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby ešte dokonca aj v rámci základnej trestnej sadzby.

Obvineného uplatnené námietky týkajúce sa vyššie uvedeného dôvodu nie sú dôvodné, nakoľko neobsahujú žiadne objektívne, konkrétne a dostatočne závažne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Obvinený ďalej uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na

nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Obvinený v rámci predmetného dovolacieho dôvodu namietal nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., avšak tu je potrebné uviesť, že okresný aj krajský súd správne a v súlade so zákonom rozhodli, keď obvinenému nepriznali poľahčujúcu okolnosť, nakoľko v prípade obvineného v rámci jeho konania neboli splnené zákonné podmienky na priznanie predmetnej poľahčujúcej okolnosti, a to ani na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 28. januára 2015 (č. l. 313), kde po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. obvinený uviedol, že je vinný, ale nie z toho trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu.

S poukázaním na vyhlásenie obvineného je dôležité uviesť, že na priznanie namietanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. sa vyžaduje okrem priznania aj úprimné oľutovanie s poukázaním na druhý odsek stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že nepriznaním poľahčujúcej alebo prit'azujúcej okolnosti nie je možné naplniť žiadny z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. nakoľko sa jedná o namietanie skutkových okolností, ktoré sú v dovolacom konaní neprípustné, vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Tdo 56/2013 zo 14. mája 2014, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 2/2015, podľa ktorého otázka zisťovania resp. zhodnotenia (ne)existencie

poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak ale súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo priťažujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby - tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Tr. por. môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty obvineného uvedené v dovolaní nie sú spôsobilé naplniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h), písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného I. O. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.